

שיר יומולדת 2015

ענת לוין

היה טוב והיה רע,
כתבת את זה בשיר שלך

העברנו בינינו כוסות, ספין ומלחיה.
בלילה הפכנו מכונת נשימה עתיקה

הלכנו לעבודות. חזרנו ב־63.
עונות חלפו שלמות

בחגיות קנינו מצרכים:
כדורים נגד חלומות, שלוש עגבניות
(כל שנה הן יותר יקרות)

החלטנו מראש שאת העצב נחלק למשמרות:
יום א' אני, יום ב' אתה.

יום א': התיצבתי בזמן עם תגברת דמעות
יום ב': שוב השתמטת מהעבודה.

בימים שאני משמרת עצב
גופך ממש מקום.

בימים שאתה
אני אבודה.

נשאתי אותך על גבי: רציתי בשבילך

נשאת אותי על גבך: הייתי כבדה
כמו דבה עקשנית והייתי שלך

ברוך אתה ה' אלהי האהבה, אשר יצר אותך
וציר לי מפה לא משלמת, די טובה, מלבי אל לבך

"אם תמות לפני, אני אמות"
"שטיות. תמצאי גבר חדש תוך שניות"

"אם אני אמות לפני, תתחתן עם ת',
היא הכי מתאימה לך מכל המשוררות"
"טוב"

לא היו לנו ילדים ולא פתרונות,
גדלנו צפרנים ושער ואבק בפנות.

"מה טוב?!"
"חצפן!"

חשבת שאני דפוקה
חשבת שאני יפה,
חשבת שאתה פחדן
חשבת שאתה מלאך
בדמות אדם
והיינו גם את זה וגם

אני הייתי מורה ואתה היית פקיד
גרנו יחד בדירה מספר חמש,
שני חדרים ברחוב כלנית

קראת לי תות, בשעות הקטנות – תותית
קראתי לך בשמות יותר ויותר טפשיים
למשל, בונבון בודיבון השני.

לפעמים פשוט רקדנו בדירה הזמנית, לא היו לנו סבות
חוץ מזה שברדיו נגנו יום יום אני של זהר ארגוב.

בירח דבש בצפת היינו רעבים מאד,
אחר כך קרו דברים יותר גרועים:
אבדנו מזונות ותינוקות וחברים.

המלחמות פרצו בקיץ.
בסתו נשרו עלים על קברים טריים.
אחר כך בא החרף והכל הוצף

באביב עבר איזה משגע וצעק:
כלם לצאת, התחילו החיים!

אני בסך הכל רוצה לאכל אתך גלידה אמריקאית
כמו ב'מונטנה' אחרי הפיקניק, כשהיינו ילדים:
קצפת, דבדבן, אגוזים, בוא נשתולל, ארבעה כדורים.

חשבנו שאין לנו כלום וזה כל מה שהיה:
שמיכת פוך, פותחן, לבד, לבי סמרטוט רטב.

אני מדברת אתך על האשר פה:
העצב, החרא, החסד, הרע והטוב.